

2023_Anul Aurel C. POPOVICI (X):

un pumn de grăunțe ... vor da o îmbielșugată hrană? - viitor comun plin de speranțe îndreptățite! - să nu esagerați, ci să fiți circumspecți și prudenți?

În lucrarea „**ROMÂNIA JUNĂ (1871-1911) Monografie istorică**”- autor, istoricul și scriitorul bucovinean **Ion Grămadă** - regăsim istoria aceste societăți; continuăm reproducerea: «În urma rezoluțiilor societăților amintite din 20 Octombrie și 9 Decembrie 1870, precum și din 19 Ianuarie 1871, se hotărî definitiv unirea ambelor societăți într’o societate nouă cu titlul „**România Jună**”, pe baza unui statut ce se va face anume spre acest scop. (...) **Prima ședință a noii societăți „România Jună” s’a ținut în 8 April st. n.1871** sub presidenția ad-hoc a dlui **Nicolae Oncu** (...) Se alege apoi comitetul noii societăți, care fu compus astfel: **Președinte: Ioane Slavici**, cu 32 voturi; Vicepreș.: **Emanuil conte de Logotheti**, cu 32 voturi, **Secr. Gen.: Ioniță Bumbac**, apoi **I. Luță**, cu 34 voturi; **Secr. de șed. D. Popovici-Barcianu**, cu 31 de voturi; (...) **Bibliotecar: Mihaiu Eminescu**, cu 30 voturi. De sigur că tot în această ședință s’a luat ca deviză versurile lui Andrei Mureșanu din „**Deșteaptă-te Române**”: „**Uniți-vă în cuget, uniți-vă’n simțiri!, care deviză - din nefericire - n’a fost totdeauna respectată în decursul celor 40 de ani de existență a societății**. Fiindcă ședința a fost de lungă durată, iar acea zi de 8 April s’a întâmplat să cadă tocmai în Sâmbăta Paștilor, o mare parte din membri s’au dus după ședință la Sf. Înviere în biserica grecească, iar a doua zi în Dumineca Paștilor, întreg comitetul a fost invitat la masă la B.G. Poppovits, unde s’a serbat învierea Domnului și nașterea „**României June**”». Pagini întregi sunt dedicate „**Serbării dela Putna**” (15/27 August 1871), în încercarea și de a lămuri „**cine a fost autorul acestei idei mărețe**”. Este memorabil apelul lansat pentru organizarea manifestării: «Un frumos și călduros apel - scris probabil de Eminescu - fu trimis de tinerimea română din Viena către toate jurnalele: „**Nu junimea română academică a produs ideea serbării; ea purcede din conștiința națională română. Națiunea română voiește cultură și cultura ei trebuie să fie una, omogenă la Prut și Someș, omogenă în sânul Carpaților cărunți și pe malurile Dunării bătrâne**”. Publicul a primit ideea cu însuflețire și în scurt timp comitetul central din Viena a adunat peste 10.000 de coroane pentru cheltuielile serbării. Comitetul trimise la Putna o delegație de 5 membri, c’un președinte, un cassier și un secretar.

Delegația aceasta trebuia să îngrijească de zidirea unui portic festiv, de trăsuri pentru transportarea oaspeților și de locuințele necesare. La Viena se cumpăraseră cu o parte din banii adunați - 2936 cor. - o urnă de argint, un foarte frumos obiect de artă. Urna aceasta avea să fie așezată pe mormântul marelui erou și purta următoarea inscripție: „**EROULUI ÎNVIINGĂTORULUI, APĂRĂTORULUI EXISTENȚEI ROMÂNE, SCUTULUI CREȘTINĂȚII, LUI ȘTEFAN CEL MARE ȘI BUN JUNIMEA ROMÂNĂ ACADEMICĂ, anul MDCCCLXX**”. Urna trebuia să fie învălită într’o flamură de mătăasă tricolor, care avea să spânzure de pe mormânt până jos. Era vorba să se bată și o medalie comemorativă. Restul banilor adunați a fost depus la o casă de păstrare. (...)». Nu reproducem ancheta și procesul care a urmat - după ce s-a constatat că libretul depus la casa de păstrare a fost pierdut -, fondul fiind nerecuperat. Motivele pentru amânare au fost financiare, dar și socio-politice (războiul franco-prusian, situația politică internă și din întreaga Europă, etc). Serbarea a fost amânată pentru vara anului 1871, fiind organizat un nou apel la susținerea financiară, noua subscripție fiind sprijinită de mulți români și asociații de femei.

Pentru a înțelege importanța manifestării și piedicile soluționate, reproducem din lucrare: «Toată această însuflețire și dragoste de jertfă era să fie zădărnicită de guvernul austriac, care, atât la Viena, cât și în Cernăuți, căuta să puie cu orice preț piedeci serbării, care numai cu mare greutate a fost încuviințată. Președintele „**României June**” dl **Slavici**, ajuns la urmă și preș. al comitetului central, plecă la Cernăuți, unde-l așteptau alte desiluzii. Fruntașii bucovineni îl sfătuiau să renunțe la ideea serbării, sau cel puțin să depuie urna pe mormânt, fără steaguri, fără pompă și fără discursuri. Ei „se temeau, ca nu cumva să fie suspiționați de neîmblânziții adversari ai Românilor, ca nu cumva aceștia să deie serbării un caracter politic și ostil împărăției, și apoi să-l descrie și să-i înegrească în toate părțile ca element turbulent și nestatornic, în care nu te-ai pute încrede cu siguranță. Tinerii însă, răzimați pe drepturile și libertățile garantate lor prin Constituțiunea Împerială, ... ziceau că **numai niște suflete drăcești și numai niște dușmani neîmpăcați ar pute să vorbească rău de Români**, când aceștia își aduc aminte de faptele memorabile ale strămoșilor săi glorioși și caută să le sărbătorească după cuviință”. „Această argumentare păru bătrînilor conducători prea idealist, puțin practică, și de aceea ziseră tinerilor: „**Noi nu ne putem pune în fruntea acestei mișcări, dar’ voi faceți ce vă dictează inima, numai să nu esagerați, ci să fiți circumspecți și prudenți! Noi vă vom urma pe departe și vom veghia**”. „În urma acestei declarații bătrânești, puținii tineri din țară și cei de pe la studiile lor universitare din Viena căutară mai întîiu să se pună în conțelegere cu egumenul mînăstirii, Arcadiu Ciupercoviciu, căci dela primirea sau răspingerea acestuia atîrnă totul. Cu astă ocaziune, **egumenul arată multă înțelepciune**. El zise: „**Mănăstirea e locaș dumnezeesc**. Eu ca preut și ca egumen, sînt datoriu să’mi aduc aminte, în rugăciunile mele, precum de urzitoriul mănăstirii, așa și de locaș și de toți aceia carii cu simțăminte cucernice și cu credință creștinească se apropie de el și întră într’însul. **Mănăstirea, ca și fiecare altă biserică, sărbătorește în fiecare an pre patron și se roagă pentru ctitorii și binefăcătorii săi**. Cu atâta mai vîrtos va face aceasta acum, când se împlinesc patru sute de ani dela sînțirea mănăstirii. Dacă domnia voastră, ca Romîni și ca creștini, doriți și voiți să contribuiți la splendoarea acestei sărbători religioase și bisericesti cu invitarea creștinilor de pretutindenea la participare, și cu aranjarea festivalului de primire, nu puteți decât să-mi fiți bineveniți!”».

Astăzi, se știe că serbările de la Putna au marcat istoria, putând îmbrățișa una dintre concluziile lucrării publicistului Ion Grămadă: «„**Un pumn de grăunțe**”, zice **Steinthal** (n.r.: **Heymann Steinthal**, n. 1823-m.1899, filolog și filozof german, unul din fondatorii științei psihologiei popoarelor), „**nu poate să ajungă pentru a coace o pâne; dar presurându-le ca semințe pe un pămînt roditor, ele vor încolți însutit și vor da o îmbielșugată hrană**”. Așa-i și cu această sublimă idee a serbării: a încolțit, Dumnezeu știe, în mintea cărui tânăr, și ideea a cuprins mai întai mințile prietenilor acestuia, ca apoi dela Viena să se răspândească în largul pămîntului românesc, **să încâlzească inimile tuturor Românilor ce trăiau despărțiți prin granițe nefirești** și să-i adune din patru unghiuri într’un grandios pelerinaj la mormântul marelui erou ce odihnește într’o țară înstrăinată. Atunci, cu ocazia serbării dela Putna, s’a afirmat pentru prima dată cu mai multă tărie faptul, că **neamul românesc de pretutindeni - fie el sub orice stăpînire - are un trecut comun de glorie și de suferinți, dar mai ales un viitor comun plin de speranțe îndreptățite**. Urmările acestei serbări care i-au asigurat „**României June**” pentru totdeauna vaza în fața lumii românești, au fost incalculabile pentru întărirea conștiinței naționale». În activitatea „**României June**”, îl regăsim și pe studentul Aurel C. Popovici: «În proiectul pentru editarea **almanahului din 1887**, proiect iscălit între alții și de d-nii A.C. Popovici și Virgil Onițiu (Sorcovă), se află și următorul punct (5):

„Ca în trecut, comitetul se va adresa și de astă dată cu preferință la scriitorii aderenți ai școalei junimiste din București”.

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<https://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2023-anul-a-c-popovici-x-un-pumn-de-graunte-vor-da-o-imbelsugata-hrana-viitor-comun-plin-de-sperante-indreptatite-sa-nu-esagerati-ci-sa-fiti-circumspecti-si-prudenti-168797.html>

Eveniment Actualitate Stiri de pe strada mea Sport Cultura Sanatate Timp liber Tribuna femeilor Descopera lumea

Tribuna
Dintotdeauna pentru totdeauna!

2023-Anul A.C. Popovici (X): un pumn de grăunțe ... vor da o îmbielsugată hrană? - viitor comun plin de speranțe îndreptățite! - să nu esagerați, ci să fiți circumspecți și prudenți?

Marius HALMAGHI 05.03.2023 20:38 201 vizualizari 0 comentarii

Clinica Veterinara Sibiu
Mereu gata de ajutor pentru prietenul

În: *Tribuna*, 05 martie 2023